

...dat was natuurlijk de datum waar we met z'n allen de hele winter naar hebben uitgekeken. Op deze dag stond namelijk de openingsrit van het seizoen 2005 gepland. Een enkeling, waaronder ikzelf, had niet kunnen wachten en had de eerste toertocht al achter de rug, maar voor de meeste deelnemers was de openingsrit de eerste tocht van het jaar.

Voor velen zal de ochtend van 27 maart dan ook een emotioneel moment zijn geweest. Na een aantal maanden onder een beschermde hoes te hebben gestaan werd de motor namelijk weer herenigd met z'n berijder.

De weergoden waren ons gunstig gezind en hadden gezorgd voor een prima dag voor motorrijdend nederland (maar ze hadden het natuurlijk speciaal voor ons gedaan). Alles wees er dus op dat dit een mooie dag zou worden. Het blijft natuurlijk altijd spannend hoeveel deelnemers er aan de start van een tocht staan, zeker bij de eerste rit van het jaar. Al gauw bleek dat de opkomst heel behoorlijk was en we zijn uiteindelijk met 16 motoren vertrokken. Ben en Marian bleven in het clubhuis achter.

De tocht voerde ons onder andere over de Posbank. Voor een aantal mensen was het toch wel weer even wennen, al die scherpe bochten en steile heuvels. Na de Posbank was het dan ook tijd voor een pauze. Tijdens deze eerste stop stond de motor van ons nieuwe lid Eef, evenals de nieuwe motor van Joke, vol in de belangstelling. Verder werd de aandacht opgeëist door een tweetal hondjes die dolenthousiast in een modderpoel sprongen. Het baasje was hier uiteraard erg blij mee.

Na deze eerste stop volgde er al gauw een tweede, want hoe mooi het ook was daar bij de Posbank, er werd op die parkeerplaats geen koffie verkocht. Na een kopje koffie in Hoenderloo, dat werd aangeboden door onze sponsor ACT (waarvoor dank), hebben we onze tocht snel vervolgd. Er stond namelijk nog meer op het programma. Ben en Marian waren immers niet voor niets achtergebleven.

Bij terugkomst in het clubhuis stonden er twee pannen soep en een stapel pannenkoeken klaar. Dat de deelnemers honger hadden gekregen was wel duidelijk. De soep en pannenkoeken waren al gauw op. En wat was iedereen ineens stil...

Dit alles belooft wat voor de rest van het seizoen. Ik hoop jullie dan ook allemaal gauw weer te zien aan de start van een tocht of bij één van onze andere evenementen.

Menno

.